

ikke maa være saa stort, at det, der foregaaer paa Scenen, ikke kan høres overalt paa Tilhørerpladsen, da er dette vel fuldkommen rigtigt, men jeg skal da bemærke, at Theatret, uden at Tilhørerpladsen behøver at faae nogen overdreven Størrelse, kan ved at forøges med en Etage-Loger til, bringes til at rumme mindst $\frac{1}{3}$ Gang flere, end det nu rummer. Men at bringe Theatret til at rumme mellem 2,000 og 2,500 Mennesker, medens det nu neppe har Plads til 1,600, kan kun stee ved at opføre en ny Bygning, og, naar jeg vil tale derom, da vil jeg komme til noget at nærne mig de ærede Medlemmer, der betragte Theatret som en Kjøbenhavnst Anstalt. Theatret er efter min Mening ganske vist ikke nogen særlig Kjøbenhavnst Anstalt, men derimod er det vistnok en Anstalt, som har særlig Interesse for Kjøbenhavn, og jeg finder det ganske i sin Orden, at Kjøbenhavns Commune bidrager betydeligt til et nyt Theaters Opsørelse, ligesom jeg finder det i sin Orden, at det ved Lov paalægges denne Commune aarlig at bidrage til at vedligeholde Theatret. Første Gang, jeg tillod mig at høre dette i Rigsdagen, blev det hørt med et Smil, men nu troer jeg, at flere ere komne paa det Rene med, at der ikke i denne Forbring ligger noget Urimeligt, og jeg troer heller ikke, at det er Mere, end hvad Kjøbenhavns Commune kan og vil hbe. Naar den Udgift, der herved vilde paalægges Kjøbenhavn, forbeholdes paa en længere Aarrække, naar man f. Ex. paalagde Kommunen at udrede 50,000 Rb. aarlig i Løbet af 6 Aar, da vilde dette udgjøre Halvdelen af, hvad et nyt Theaters Opsørelse vilde koste; men en saadan aarlig Udgift vilde kunne udredes ved et overordentlig ringe Tillæg til Indkomstskatten, idet der ikke behøvedes at lægges mere end een Mark til hver Rigsdaler, der udredes gennem denne Skat. Staten burde altsaa efter min Mening bidrage det Halve ved den nye Bygnings Opsørelse, nemlig 300,000 Rb., men naar man samtidigt med, at man udvide de Tilhørerpladsen, nedsatte nogle af dets Priser, troer jeg, at der derved vilde opnaaes, at Theatrets Spilleindtægt, der nu ansættes til 120,000 til 160,000 Rb. aarlig, kunde forøges med omtrent $\frac{1}{3}$, og man vil altsaa see, at de

300,000 Rb., der af Staten maatte blive anvendte til et nyt Theaters Opsørelse, og som ikke udgjøre Mere, end hvad det vilde koste at fuldføre det gamle, uden at dette dog blev tilfredsstillende, vilde komme til at bære en overordentlig god Rente; en Rente af 8 à 10 pCt. Jeg mener derfor, at Priserne burde nedsettes samtidigt med den nye Bygnings Opsørelse, thi det er urimeligt, at det kongelige Theater holder de dobbelte Priser i Sammenligning med de andre Theatre, hvorved dets Indtægt formindres betydeligt. Folk ere nu engang saaledes, at de fleste, naar de kunne gaae to Gange paa Comoe die for, hvad det koster at gaae der een Aften, foretrække at gaae de to Gange, selv om de derved faae en daarligere Comoe die, og der vil saaledes ikke stee nogen Forringelse, men tværtimod en Forøgelse af det kongelige Theaters Indtægter, derved at der stæer en Nedsættelse af nogle af Priserne paa dets Pladser. Jeg vil altsaa bede den høitærede Minister om at tage under Overveielse, om det ikke skulde være muligt at gjøre en Ende paa de efter min Mening ganske forleerte Angreb paa Theatret ved først at stræbe hen til at skaffe det en kraftig Bestyrelse og ved derhos at tage under alvorlig Overveielse, om ikke Dieblirket er kommet til at foretage en Nybygning af Theatret, som, naar Omkostningerne derved deles mellem Stat og Commune, ikke vil blive særdeles byrdefuld for nogen af dem, og som vil bære meget gode Renter. Den anden Sag, som jeg vil tillade mig at bringe paa Bane, er hele det høiere Underviisningsvæsen. Den ærede Minister modtog for ikke længe siden en Deputation fra et privat Samfund, der har dannet sig for at vedligeholde sine Medlemmers Erindringer om den Opdragelsesanstalt, hvorfra de ere udgaaede, nemlig Sorø Academi. Jeg finder det overordentligt smukt, at man bevarer en saadan Anstalt i Erindringen og med hverandre søger at styrke Minderne fra Ungdommen, og jeg finder det naturligt, at den ærede Minister, som selv er udgaaet fra Sorø Academi, modtog Deputationen paa en venlig Maade, men jeg vilde dog ikke finde det heldigt, dersom den ærede Minister, som han antydede, vilde gaae ind paa at nedsette en Commission for særlig at